

W parku na wiosnę

Siedzę w parku - oazie zieleni,
Zasłuchana w śpiew natury,
Chłonę świeży zapach wiosny,
Spoglądam na niebo bez chmury.

Czy można się nie zadziwić
Tym pięknem Bożego stworzenia
Gdy cały świat zda się rajem
W czas przyrody odrodzenia.

Gdy po długiej, mroźnej zimie
Nowy duch w ludzi wstępuje,
Kiedy słońce ciepłem otula,
A paleta cudnych barw duszę raduje.

Cisną się na usta dziękczynienia słowa
Dla Boga, Stwórcy wszechświata,
Za wszystko, czym zechciał ludzi obdarzyć,
Za Jego ogromną miłość do świata.